

Ny art för de flesta

8 juni 2017

Vardagsvandring 340

Torslandaviken 830-1100

Guider: Magnus Persson

Text: NaturStig Fredriksson

Foto: NaturStig, Magnus Persson

Vardagsvandring i lite inledande regn men på det hela taget en allt mer solig ehuru blåsig historia. Bilar från Maxi Amhult till Mudderdammens parkering, därefter gick vi till Nya tornet. Magnus är väl insatt i vad som händer vid Viken och när vi passerade Mudderdammen spanade vi efter en ovanligt grann gulärlehane, såg den dock inte. Här pågår arbeten för fullt på det som ska bli ett Vadehav av aldrig skådade dimensioner, men en liten del av det gamla är kvar och där häckar både gulärlor, tofsvipa samt båda strandpipararterna. Sånglärka hördes sjunga över arbetsområdet.

Vid vassarna i sydöstra Karholmsdammen sjöng rörsångare, kärrensångare och sävsparv. Här finns mycket insekter, framför allt fjädermygg som nu frampå sommaren kan

ses som bolmande rökmoln när hannarna dansar för honorna i sin iver att visa sitt värde på marknaden. Fåglarna drar nytta av detta och rör- och törnsångare har ovanligt tät populationer i området.

I fågeltornet spanade vi efter snatteränder, doppingar och annat godis som kan dölja sig i denna damm. Snart blev det annat som tog vår uppmärksamhet i anspråk. Det var tydligt att det verkligen fanns insekter ute över dammen, mängder av tornsvalor* och ladusvalor flög lågt fram och tillbaka över ytan utan tvekan på jakt efter insekter som de plägar hava för sed. I detta myller upptäckte jag snart en svala med lång stjärt och ljus, lite rostfärgad övergump, såg lite ut som korsning mellan ladu- och hussvala. Kommunens tredje fynd av rostgumpsvala var så ett faktum! Meddelade de övriga och snart såg alla den. Det blev nytt Sverige-kryss för de flesta och glädjen var stor.

En stund framöver visade den rostgumpade välvilligt upp sig i flykt fram och tillbaka framför tornet. Ibland var det den enda svalan bland seglarna och därför lätt att upptäcka. Magnus fotograferade, det gjorde jag

också men det var inte lätt att pricka rätt. Magnus lyckades utmärkt väl och bilderna ovan är goda exempel på detta. Som en blygsam jämförelse dristar jag mig till att nedan visa resultatet av mina försök.

Magnus larmade ut arten på GBG300 och det dröjde inte länge förrän de första förhoppningsfulla kom och fick se den sällsynta gästen. Det var andra gången arten ses vid Torslanda-viken; första gången var 3-6/5 2005. Den

har setts en gång ytterligare i Göteborgs kommun, vid Tistlarna den 15 maj i år. Alla var eniga om att det var ingen dålig Vardagsvandring!

** jag värnar om kontinuiteten i språket. Vi bör inte slakta gamla inarbetade namn även om de inte är systematiskt riktiga. Tornsvala är ingen svala, men svenska namn är inte till för att visa släktskap, de är till för att känna igen och komma ihåg. Vad annars göra med ek-orre, mask-ros, strand-skata, törnskata..? Det är bara okunnig klåfingrighet.*

